

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Vocabularius iuris utriusque

[Speyer], Sept. 1478

[T]

[urn:nbn:de:bsz:31-313403](#)

ta:

Tabellarius sive tabellio est publica persona sacramente astricta in civitate ut rationes et acta in formâ publicâ redigat a principio ad hoc officium deputatus et confirmatus. Vel sic est persona publica habens officium scribendi instrumenta super tractio vel aliis rebus ad faciens dum fidem super eisdem et tabellionatus officium per beneficium subtractione appellatio positiva interdicti debet clericis in sacris ordinibus institutis. c. sicut T. ve de v. mo. Et bat ibi glorificatione quia genus negotiorum est. Et finaliter tenet glo. q. in causa ecclesiastica vel spirituali potest exercere officium. Et c. qm. de proba. et xxvij. q. ii. Multorum. Item tabellio debet esse requisitus etrogatus ut in Specie instrumento. edi. h. ij. v. Sed pone. et. h. ij. in prima columna ut est glo. in. v. requisitis in cle. romana de iure suum. Item tabellio compellitur confidere instrumenta si rogatur. Sed pone mandato superioris non vult confidere quid erit. Respondetur quod priuat officio tabellionatus sum Baldus. l. prouidentum. C. de postulâ. Et est ratio quia ita ergo publicus hoc non limitatur nisi una cum officio notariatus habeat aliud officium annexum et illud p. g. quoniam exercuerit tunc enim in multis rogari non potest. Casus est unus et singularis ut ibi non angelus in. l. C. de tabul. li. x. Sed quod ritur utrum tabellio quicunq; vult p. d. renunciare officio tabellionatus. Respondeat quod non. Ratio quia nemo potest renunciare suo officio nisi in manus superioris concedentis. l. legatis. ff. de offi. p. s. c. admonet de venice. et c. Quod in dubius est. Baldus ad h. inducit. l. filius. ff. de fur. Item queritur an tabellionum cui tempore rogatus fut solutus de mercede effectum instrumenti debeat ita ex solu quod p. velit habere copiam instrumenti. Respondetur quod sic. Glo. est notabilis in l. fi. s. exemplaria. C. de pn. agen. in re. li. xij. quod est menti tenendum sum ludo. de roma quia quotidiani. Cetera exemplura vide s. de T. et N. Et quot personis equi valeat tabellio in fide scriptis adhibenda est gloria glo duos viros in. c. Quoniam contra fallaz de pba. Et nota licet sacerdos non debeat exercere officium tabellionatus. c. Sicut te preualeat. tñ si conficit valet secundum Bar. in. l. vniuersis. C. de eden. Sed pone sacerdos scribit legatum sive ecclesie ut tabellio an talis scriptura valeat et probetur. Respondeat quod sic. c. Cum inter nos de re iudi. ubi determinat Jo. an. Et probatur quod potest esse testis c. Raynuci de testi. non obstat quod propter non potest confidere

instrumentū p filio vī est glo singularis. Impuberis .s. i. ff. de
falsa quia nō est eadem rōm patre et sacerdote. Item pumē ta
bellio qui accipit aliquid etiā a sponte soluēte vltra pprū salariū
hī Bal. in auē Sz hodie .c. epis. et cle. Tē scribens falfū instru
mentū immunitatis dhet puniri pena ignis. Casus est m.l.j.C. de
emu. onces .lxx. Et scribens minutā instrumentū perdit manum. c
Imperiale. g. scriba de phihita aliena p fridericū. Item scribēl
instrumentū vñdrariū est hiurus et non potest amplius officere.
Et potest pñuciari infamis hī hostitū suū de vñdris in fi. g. fi. ver.
quid de notario. et archi. de ho. xxxvij. di. c. ficut?

¶ Tabulariū etiā hīm accur. fuit q̄ facēdis pñblicis instrumentis
publice pñgnit in ffigūis ciuitatibz. Re g. scriba. et xv. q. iii. g. pt.
ad fi. et. C. de tabula. li. x.

¶ Tabernarius dicit q̄ taberniam exercet vñm vendens.
¶ Tabule testamēti. Inde vocate sūt q̄ añcartaz vñfū im tabul
ta testamenta p̄ epystole scribebanē q̄z portatores tabellarij w
cabane. hīm yfi. li. v. Et tabule testamēti p̄p̄e sūt testamentū eði
tum in scriptis signatū et pfectū Sed abusivē etiā illa testamen
ta vel tabulas appellamus q̄ falsa sūt et viciata hīm azo. im su. C.
de tabu. exhiben.

¶ Taciturnitas est qñq̄ habenda p confessō etiā qñq̄ tacitus
habetur pro expressō. ff. fi. cer. pet. l. cum. quid. et. g. gratum. de
offi. dele.

¶ Tacere hoc verbū de se. nec significat consensū net dissensum.
hī tenet mediū. Vnde nō. p̄ est vare cōntensū dissensū et medium
qđ nō est osensus hec dissensus vel aliter. nā habemus velle et nol
le et mediū qđ nō est velle nec nolle. Nam velle est osentire. nol
le est dissentire siue resisterē p̄ motū animi. Vnde in vtrisq̄ scz vell
le et nolle est motus animi ad hoc q̄ vult vel non vult. i. resistit.
Sed nō velle siue nō nolle est cū nullus est motus animi ad vnum
vel ad aliud p̄ vel contra fa. l. i. m. g. scientiā. ff. de tributa ac. vbi
dicit vulpi. scientiā hī eā accipim⁹ q̄ habet voluntatē. hī vt ego
puto nō voluntatē sed pacientiā. Non em velle debet dñs sed non
nolle. Si igit̄ scierit et nō protestat et nō contradic̄ teneat tributaria
actōne. Si vero dissentit nō tenet illa actōne tenet aut̄ si consentit
etiā si nō osentit. si tamen nō dissentit vt ibi dicit. Sequitur ergo
q̄ tacere de se nec osensus nec dissensus significat. Qñq̄ autē sic
qñ significato aliū de sipto quis probabili medio oclūd̄ tacentez
osentire vel dissentire v. g. facta locatōe p̄dij rustici vñq̄ ad an
vñ finito anno tātētē lectorate oductor remanet in fundo oclūd̄

legati rē reconduxisse p alio āno. Et si pma locatio erat ab ma-
ius tpus puta qnquēmū. Secunda vītē facta tñ p illo āno. In
pdijs etiām urbānis vītē facta noua locatio sed aliter q̄ in ru-
sticis quia tñ p tpe q̄ ibi habitat nō pma locatio esset facta in
scriptis quia tūc secunda nō vītē fieri eo q̄ nulla scriptura in-
uenit que vīdetur requiri sicut in prima. l. Item quāt. S. fī. de
loca. et oduc. Datet ergo ex l. q̄ tacens habetur p consciētē.
Ratio sumitur ex scientia et pacientia nō habitacionis. Sz ibi fā-
cta locatōe ab annū si in fine anni locator efficitur furiosus et eo
existente furioso anno finito condutor remanet dicit tex. q̄ odu-
ctio non renouat. Et sic tacere nō significat consentiunt. Cuz ad
certa. ff. locati quia non potest cludi in fūsionē osenfus. Certuz
em̄ est q̄ non habet osenfus saite vālōdū ab disponendū minus ex
pacientia sua concludit. Et licet ex pte oductoris remanētis bene
cludat osenfus nō tñ sufficit ad tractum nisi cōurrente osenfus
pōris locatoris q̄ nō occurrit apter furōis. Item pater p dote do-
talicio nomine filie potest agere si filia nō dissentit et si filia est fu-
riosa potest agere quia tūc nō dissentit li. et q̄j nō osentiat. l. ij.
S. volūtate. ff. solus mat. Nec ob. tex. ibi dicens q̄ credit cōsentī-
re quia debet intrāg. q̄ verisimile est q̄ cōsentiret si furiosa nō
esset vel cōsentiat cōsentire quo ab effectum quia q̄ ad materiam
illius. S. Item est effectus filiam non cōsentire et eā osentiret cuz
vtrōq̄ casu pater agere possit licet quia ad rei vītē nō osenci-
at nec dissident. Item res anima rū adi suscipit tacenti et pone
absentē l. tacere nō significat osenfus vñ dissensu quia tritil mo-
uet animū ad osenfus vñ dissensum et tñ l. vñ cōimpedit furtū cōa-
mitti licet furtū dicatur tractatio rē alienē dño inuitō h̄ subau-
di vel non volēti. Datet q̄ furioso dñq̄ fieri potest furtū licet vere
inuitus nō sit h̄ vere nō volens est. Nec obstat. S. vetare. m. l. qui
phas. ff. de fur. ybi dicit̄ vetare dicit̄ q̄ non osentit. vt. S. Si ia
furiosa q̄ vetare vītē q̄ ad effectū vel dirit q̄ reuera dissentit
dissensu generali q̄ qlibet vult res suas retinere et nō surripit et
dissentit sibi eas auferri et iste dissensus q̄ semel fuit in animo se-
p̄ vītē pleuerare. Et ergo absens dormiē ignorās furiosus dis-
sentire vītē dissensu generali et remētē cāfu p̄ticulari habet p
p̄ticulari dissēcīte et sic in futuro necessario nō requirēt volūtās
vñ dissensu h̄ sufficit nō osenfus. Et patet in semp furioso et in in-
fāte qui nūq̄ habuerūt motū animi in dissensu. Itē si fr̄ vñ reg-
omunē cū alio fr̄ suo ipso p̄ntē et facēte donat vroni sue sc̄z dona-
tis alē frater tacens vītē osentire. Et nō valēt bonatio p parte

illius tacētis et nō p̄ parte donātis qui a inter viꝝ et uxorez est
vt in l. Si seruus communis. ff. de bona. inter vi. et vx. Item si sc̄i-
ente creditoꝝ et tacente debitor vendit pignus nō ideo videtur
creditoꝝ pignus remittere. l. Sicut. s. Nō videat. ff. qui m̄d. pig. v̄l
ypot̄he. sol. quia ex illo actū non potest inferri consensus credito-
ris in iure pignoris. ac ex illo actū ius creditoris leditur. Idem si
vendis fundū in q̄ habeo ius seruatutis paritate rōnis.

C Tacite intellectū diuersificode caplē in iure sc̄z p̄ modū dispo-
sitōnis conditōnis vel aliter p̄put ex diuersificatōne significati vel
causa ocludit. v. g. in stractu societatis facta conuentōe ꝑ unus
socioꝝ habeat duas ptes lucr. Intelligit etiā tacite ꝑ habeat
duas ptes dāmni. Et hoc tacite intellectū capitur p̄ modū disposi-
tōnis seu quentōnis vt in s. Illud. Insti. de loco. Et sumit signifi-
catū ex equalimēte pacientiū in tacito et exp̄ssq. Item ibi con-
cedendo aquehaustū intelligit̄ cedē iter ad illū. Et hoc tacite in
tellectum sumit etiā p̄ modū dispositionis sed nō p̄ncipaliter sed
accessoriꝝ seu osc̄iativo. vt. in l. m. ff. 8 serui. ru. pre. Ratio q̄ in iti-
nere nulla est utilitas nisi in quaestū deservit ad aquehaustū. Itē
ibi p̄mittit p̄tum filii. vel fructū fundi intelligit̄ si nascantur. l.
1. in fi. l. Quondam. l. Interdī. ff. de v. ob. quia nisi nascant̄ nihil
est in legatō vel quentione et sic utilitas nō potest. Item ibi
debitum sub conditōe acceptū fertur simpliciter intelligit̄ tacī
te si conditio debiti extiterit q̄ ad effectū acceptatōnis nō q̄ ad
dispositionem. vt. l. Sub iudicium. ff. de accepti. Itē ibi p̄mittit tī
bi. x. intelligit̄ si pecieris non p̄modū cāditionis s̄ p̄ modum am-
monitōis et interpellatōnis vt. an̄ nō sim in mora. postea sic. l. Si
cū pecigris. ff. de der. obli. Tunc ta. l. mora. ff. de usuris. Ratio q̄
debitor nō est in mora retinēdo debitu volente creditoꝝ sed eo in-
uito quando fit interpellatio. Item ibi patron⁹ opas stipulae a li-
berto simpliciter intelligit̄ cū fuerint indicte q̄ adiectio reqr̄it i
operis si eū in alia stipulatōe intelligit̄ cū peric̄es. et est rō quia
patron⁹ stipulatur opas ad utilitatem suā.

C Tacite in esse multiplicit̄ ottingit v. g. conuenio cā depositario
ꝑ ppter amissionē rei depositē nō agam ostra p̄m. In istā quenti-
one tacite mest vel hinc̄ remissio. quia si p̄ volum p̄bidit agere
non possū depositi. Sz ponō facit quentio ꝑ nō agam de dolō di-
cit tex. q̄ nō valet quentio. Et sic valet tacita remissio et expressa
nōt. l. si vnius. s. Illud. ff. de pac. Et sic exp̄ssio eoz q̄ tacite insit
nihil ibi opat. Ratio q̄ exp̄ssū ab ē significat q̄ in p̄mo casu fig-
nificat remissio doli non simpliciter s̄ p̄put otmet̄ in obligatione

C 2

fine actione depositi. Ideo p. solo non potest agi actione depositi
sed alia actione scz rei vendicatōe qz solo defit possidere vel acti-
one de solo. Sed in scđo casu dolus simpliciter remittit. Et sic si
quentio teneret nō possit p. solo agi aliq. actiōe et sic remaneret
impunita. Ideo nō tenet quentio quia barez occasio delinquendi
vt. l. conuenire. ff. de pac. do. Item ibi hoc & pen. pcario simplici-
ter tacite intelligit q. durat donec voluerō siue reubauerō. l. p. 8
pcario. ff. Etiam morte mea nō finit. l. iii. ff. locati. quia in pcario
simpliciter concessio intelligitur voluntas scz p. voluntate tra-
riam siue reuocatiōem nō pseueret et q. pseueret donec reuocet
sed morte nō reuocat igitur pseufrat. Sed quando conceditur. q.
diu concedens voluerit tūc significat q. durat. qd. voluntas ab
est. Sed morte quis definit vel. Ideo tunc sumitur. pcarium. Itēz
ibi iudex condemnat quē pena capitii siue depositatōis ad quā ta-
cite sequitur pena atēptōis bonoz. Donec condemnatus appellat
pentente appellatōe morē ipa pena pncipalis tollitur et etiā ac-
cessoria scz atēptōis bonoz. Tunc morte illies pena pncipal scili-
cat deportatōis tollit et etiā accessoria scz atēptōis bonoz. vt in
l. in. C. Si pen. app. mors int̄ue. Rō quia tacitū intelligit accessorie
et osecutiue mō sublatō pncipali exp̄sio auferet et accessoriū. Sed
dū duo exp̄mū q. ambo pncipalia sūt. Et ad sublationē vñ nō
auferet aliud sicut dū pena imponit en. duobz factis. vtrūq. est eq.
pncipale. Alī dicūt q. triam in isto casu pena atēptōis tollatur
quia exp̄sio vt dicis nō fit nisi mai. tē declarationē. Etiam pena
in dubio sūt moliēdo do. p. dī. i. g. Penē licet forte scz in furis Est
tñ in arbitrio iudicis cuius mēs attēdi debet cuius fm ei⁹ mentē vñ
arbitriū morte finit vel nō. Itē ibi lego alicui simpliciter intelli-
git pñti die. Et si exp̄mo in pñti die tūc significat q. vba sonat
scz q. pñs dies isti legato appōmt. Et si exp̄sio si illud nō esset ni-
hil oparet aliud q. tacitū nec aliud tacitū q. exp̄ssum. Sz ex clau-
sula postea apposita scz legata qbz dies nō est appositus vlo sol
ui annua bina trima die aliud significat in tacito aliud in exp̄sio
vbia er. tacito cui clausula apposita nō est vlo dies er clausula se-
cuta debet annua bina. In exp̄sio vbi dies vlt appositus dicēdo
pñti die ad ipm legatū pdicta clausula hq. referet quia isti legato
dies est appositus. vbi aut tacite intelligit nō est appositus licet idē
oparet si aliud nō seq̄scere. Sed si dicat legata quibus apposuit v-
bū pure vlo solui posse annū tūc opat q. legatū relictū p̄re h̄ v-
lo exp̄sio obteatur post annū vlo legatū simpliciter relictū debet sta-
tim qz hec est mens testatoris significata ex vbris. Item ibi lego

cibi pure. Intelligit si volueris hoc tū nō facit legatū conditōna
le nec impedit trāsmīlōnē legati si legatari⁹ ante moriē. Et tū
expr̄mēdo hoc in legato dicēdo lego t. bi pure si volueris legatuz
est ḡdīctōnale. l. Si ita exp̄ssum. ff. de condi. et demon. Tēm ibi si
lū meū exheredo intelligit tacite conditio si heres adierit. Sz po-
ne q̄ tec conditio expr̄mat dicit text. q̄ exheredatio viciāt. l. Si
q̄s ff. de heredimē. R. atio h̄m doct̄ quia aliē intelligit et alit exp̄-
migur. Namq̄ intelligit q̄ ad effectū scz vt exheredatio habeat ef-
fectū si heres adierit. l. lō aut̄ intelligit q̄ exheredatio sit cōdi-
tionalis. Sed q̄n expr̄mitur tūs refertur ad dispositionē. Et sic ex-
heredatio est ḡditional. Ideo viciatur quia est ad⁹ q̄ nō recipit
obditionē p̄c. Actus legittimi tē re-iur. li. vi. Et est rō diūsūtatis in
legato et in exheredatōe quia verifimēt nō viciēt testatōrem le-
gatum velle facere ḡditionate p̄ exp̄ssione in illius conditōnis. Si
heres adierit si apponatur illa. Secus in exheredatōe quā testatō
videtur velle facere ḡditionalem dum apponit conditōnem ta-
lem vt magis restringat. Sed p̄ appellationē ḡditionis viciāt le-
ge positiva. lō nō valēt conditō ergo exp̄ssa ad dispositionē vi-
ciat s̄ tacite intellect. ad effectū nō viciat etā q̄n apparit de mē
te expr̄mētis q̄ p̄ exp̄ssiōz vult aliud significare scz facere actū
ḡditionalē qui nō est ḡditionalis ex hacito intellectu tūc act⁹ est
ḡditionalis quia expr̄mēt hoc vult q̄ ad h̄ conditionē expr̄mit t̄
sic tunc legatum relictum si heres adierit est conditōnale. Et ve-
risimile est q̄ conditio expr̄mātur sicut intelligitur ad maiorem
declaratiōnē. Et sic licet actus nō recipiat conditionē p̄ illā tū
exp̄ssionem non debet viciari quia soiū q̄ tacite mēt expr̄mēt
Et lex p̄positiva nō admītēs conditōnem videtur intelligi de cō-
ditōne extranea. Et nō de illā q̄ mēt q̄ expr̄mēt ehabūbanti. Sic
etiam exheredatio potest esse conditionalis quando testator sic
voluit s̄ quia nō recipit ḡditionem viciāt. Etiā acceptilatio erit
ḡditionalis p̄f volūtātē acceptū ferētis. Sed q̄ etiā nō recipit
ḡditionem viciatur. Et ita in hijs debet attēdi mēs disponētis et
Fuari q̄ vult t̄ p̄t vult nisi vbi lex positiva h̄ impedit. itē ibi iu-
dex dat futorē p̄p̄tō simplierē intelligitur tacite quod mīni-
stret si satisdebet. Sed p̄p̄to q̄ iudepin vāndū tutorē h̄ exp̄i-
mat dīc tex. q̄ valēt dātō et vāmodo intelligitur quo expr̄mēt
l. muto. s. hanc aſt. ff. de tuto. et hec lex facit p̄ p̄dictis. Et est ra-
tio h̄uius legis quia verifimiliter expr̄mētūr sicut intelligit i du-
bio hoc iuncto quod si faceret conditōnem actus viciatur quod
non est dīcēdūm in dubio maxime in hoc casu propter piculum

quod pupillo immimeret si tutoris datio iō teneret. Item ibi pro-
mitto. x. simpliciter intelligitē tacite q̄ solū cū pecieris dicit tex.
q̄ idem significat nec aliud opatur ut l. si cū pecieris. ff. de v. ob.
quia etiā intelligitur sicut exprimit̄ nec habet aliud significatū q̄
expr̄sum ex cōmuni modo intelligēdi. Sed ibi lego illi si capitolius
ascēderit. Iec cōditio tacite ostinet̄ si voluerit quia volēs ascēdit
et tñ exprimēdo hanc obditione aliud opatur quia legatū viciat.
q̄d non viciaret ex tacite intellectu. l. nō nunq̄. ff. de condī. et de
mon. Et est ratio quia aliud significat conditio si ascēderit et si
voluerit. nam legāndo sub conditio exp̄ssa si voluerit legatū po-
nitur in sua libera et mera voluntate. Ideo viciatur p̄ legē positi-
uam statuentē q̄ legatum non possit pon in libera voluntate. Sec⁹
in illa obditione si ascēderit quia si ascēdit siue libere volens siue n̄.
tamen conditio implet̄ et sic de alijs exemplis.

C Tacitum ap̄ie et vere dicit̄ qd nullatenus est exp̄ssum. Et hoc
in iure nihil significat eo q̄ nō est significatū eius nec appetit.
Dicit̄ aut̄ in iure exp̄ssum qd aliter q̄ v̄bis exp̄ssum est. nam inter
modos significandi verba obſtinent principatū. Ideo verbis ex-
p̄ssum dicitur vere exp̄ssi et quod dico verbis item dico scriptis
quia illa ostinent verba. Aliter aut̄ exp̄ssum q̄ v̄bis dicit̄ tacitus
ad differentias exp̄ssi verbis. et hoc est tacitum iure qd nō est ex
p̄ssum verbis. v. g. mutuāui dolē vīni nō exprimit̄ q̄ reddat eānū
eiustē bonitatis hoc tñ acite intelligit̄. l. cum quid. ff. si cer. pe. et
fumē rō ex natura mutui cuius. Et ar̄es reddatur q̄ eādez in va-
lore cum mutuata esse censemur hoc est si est eiustē nature et bo-
nitatis hoc tacite intelleximus idem significat̄ et operatur ac si es-
set verbis exp̄ssum. l. cūn̄ quid p̄alle;

C Taxare est idem quod estimare.
C Tanḡ est nota similitudinis. c. folige de māio. et obe aliquando
nota veritatis. c. ex parte de sponsa.

C Talis. i. ille. c. de sum. tr̄imi. et fide cath̄o. l. j.

Itē

C That̄ est locus in ciuitate cōmuniſ ſ publicus ad ſpēcta-
cula et ſr a theorando. i. inspicio do ut in foro vel pallacio cōmu-

C Tectaserta alias sacra dicuntur tēla integra.

C Tegule ſūt lateres differūt tñ quia tegule dicunt̄ a te go q̄fi
tegētes et non ſūt cocte ſ ligna ſub laterib⁹ poſita p̄coz ſuſte-
tatione. Sed lateres fundunt̄ ex lapidibus et archilla et coquūc

C Telū non dicit̄ tñ qd ab aſce mittitur ſed etiam quod a ma-
nu eo quod in longum mittatur ergo lavis lignum ferrū nomine

teli otiment yr. Tex est iusti de pub. iudi. s. Telū autē in Gap. in
interpretatōe legis. xij. tabu.

CThelon grece tributū dicit latine. Inde theolomū idem est qd
tributum. Et etiam dicit locus in quo erigitur.

CTheolomarius dicit qd exigit theolomū

CThe mulētū est ebrietas. l. vnicū. C. si quis imp. male.

CTemplarij sunt pceptores vel omnēdatarij et p lone religiose.
vt cle. i. de reli. dīm. 7. cle. cū ex eo. de senten. ex. p. Tō. an. in rub.
de regula. et. c. Ecclesia sancte marie de consti. tales deputātur ad
administrationē ecclesiasticā. Et sic possunt agere et defendere iu-
ra ecclie. et de rescrīp. Et possunt eti. resesse p lone incognite
et de longinq; partibus. c. Cū deputati de iudiciorū qnq; eliguntur
et habent ecclias prochiales. et sic autoritas dyocesani debet in-
teruenire fa. c. vnicuz de capel. mona. li. vi. Et nota in dicta cle. i.
de rescrīp. qnq; nō habent ecclias prochiales et sui maiores ha-
bent eos deputare et instituere pter consensum dyocesani. Et hī
Inno. in dignitate comparatur iustitoribus. c. qd quidusbam. de
Fideiū. quia instant negotiis sibi cōmilijs. vel utiam compānē vis-
itatoribus sive visariis missis a superioribus ad aliqua officia exer-
cenda et sic qd qd debet pferri in dīgēo p ecclia inter tēpla-
riū et pceptōre et deputatōre eius. Sic est distinguendū aut agi-
tū de subiectō ecclie sic ad maiorem p̄tinet defensio. potest ta-
men inferiori assistere iudicio. c. et in suis de dila. v. p. Inno. aut agi-
tur de iurib; et bonis ecclie. hoc dupliciter. aut ecclia est sub-
iecta quo ad bona et ad pceptōre ipi sufficiōi qui p libito potest in-
feriorē remouere sic iterum superior pferendus est aut nō est ei sub-
iecta qd ad pplatū vīcī qd ppetuus est. nec ad libitū remouibilis sic
inferior in agendo pferendus est maiori. quia omōdum ad ipsum
principaliter spectat. ar. s. bidū. v. palam aut. ij. q. v. et. l. i. s. m
xp̄a causa. ff. qn̄ appel. sit. et si inferior tal est ydoneus ad defen-
dendū alias superior agit. c. licet. c. ex trāmissa. de fo. cōpe. hoc not-
o. in dicto. c. Cum deputati

CTempus otimū est qd otimū currīt dieb; feriatis et nō feria-
tis sive in pñtia et absentiā sit copia iudicis vel nō. C. de pscript.
lon. tem. l. s.

CTempus vero utile nō currīt dieb; feriatis et absentie et die-
bus quib; non est agendi copia. Et istud est multiplex. scilicet
continuū utile et utile quo ad suū principiū tantum non quo ad
progressum tē. vt in glo. cle. vnicū de in integr; resti. vbi glo.
remittit de concess. p̄cen. c. ij. et. c. quia diuersitatem in fine.

vñ tpus dat ad eligendū utile qui nō cūrīs impeditis de elec. ne
p defectu. de lī vīte Gōf. in fī. de elec. s. hoc rēmpus. v. pcor.

Tenor līraz est idem qđ sentēcia literaz. R. s. Sentēcia lite-
raz. Sed tñ tenore līraz dicim⁹ recte nō re nō tex. Q̄uis titell scri-
batur. vnde tenor dicit̄ ipa sentēcia līralisiez ut horice plurima
scriban̄.

Teipidarium est idē qđ balneum a tempore aquae nomine trahēs.
Tergiuersator dicit̄ qm̄ yniuerso ab actōe recebit q̄si t̄ ḡuz
vertēs ut in c. vlt. de collu. detegē. n̄ glo. iii. et ibi nota. Et dr̄nt
tergiuersator. p̄uaricator. et calumniator. vnde nō. h̄nos versus.
Tergiuersator defisit p̄uaricator. vñ oculat p̄fert caluma
falsum.

Tergiuersari est in totū ab actōe defistere et dorſū ētere. ff.
de aboli. et in glo. palle. in c. vlt. s. collusi. detegen. Et lī cum fit
inordinate. nam si fit ordinare est absq; vicio p̄mo si in accusatio-
ne pcessum cognouit esse falsum in q̄ accusabat. et sic pari consen-
tu se absoluit accusatori et reue. sc̄do si p̄neq; ad quē p̄met cu-
ra boni omumis qđ p accusationē intendit aboleuerit

Tergiuersatio qñq; est versu. vel calliditas qua quis indu-
cit alium ut defisit. ab eius inquisitō. et sic capit̄ in c. vlt. in glo.
prealle. Quāndo qđ etiā est frustratio. delusio vel colludit̄.
Terminus pemptori⁹ obtinere debet tñ tpis qntū tria edicta
inī aliud exigeret iusticia vñ. dilecti. de dilaci. in glo.

Termīos p̄xim⁹ aliquis transgreḍi qñq; modis p̄ vmo eū
prochianū alterius ad sepulturā admittit sc̄o cum alterius sub-
ditum excommunicat vel interdicit. Tercio cū alterius prochianū
ad penitentiam recipit. Quarto cum si dei contrariū p̄dicat. Quin-
to cum terminos p̄cessionū euellit. c. i. de sepul. in glo.

Territorīū est vñlūitas agroz iuxta. i. intra fines cuiuscū. p
ciuitatis ab eo vñctū q̄ m̄gratus eiusdem loci inē eos fines trēdi. i.
amouēdi vel submouēdi ius habet. ff. de ter. signi. l. pupillus. s.
territorīū alibi ponitur p̄ dyoceſi. xv. q. i. c. p̄ de consti. c. ii. li. vi.
glo. in cle. ne romani de elec.

Testes sunt quos ante iudiciū quisib; sibi placitat et allegat.
ne possit librum aut dissimilare. et subtrahere se. Vnde etiam le-
gati appellantur. Testis testis est rei geste probator. Sed testis
cogendus est q̄ ad testimoniū faciendū cogit̄ dicunt̄ ḡ testes q̄
testimoniū adhibere solet sicut signatores q̄ testamentū signant̄
h̄m p̄f. li. v. Item antiquitus sup̄stites dicebantur eo q̄ sup̄ statu
cause proferebantur nunc parte nominis abiata per auferensim

testes dieus et considerant conditione natura et via ut hi. e. fo
rus de v. sig. ad fi. et est dignitas ferie testimoniū. xxxij. q. v. pce
ptū nā testis falsus tribus est obnoxius deo menciendo iudici deci
piēdo et demū innoēti quē falso ledit testimonio de cri. fal. c. j. et
debent testes secerū et signatim examinari. vt notatur de testi
bus. et in nomine domini et. c. licet. in ueris de contrarietate testiū
est glo. xvij. q. iii. si testes. v. Si vero ex his qui dem testes etiam
stimentur sub nomine instrumentorū. c. puenit de testiū. cogent. et
testis familiaris nō admittitur. c. in lris de tesei. et qualiter testis
absens examinat vide c. constitutus de fideiū. nec testis ppe hoc
est infamia eius. testimoniu repbaet. vt in. b. lucij. ff. de his q. no.
infamia. Item testis nūc detenti testimoniu non valet. ff. q. test.
fa. pos. l. qui testimoniu. s. vici. et glo. c. Sacris sup. v. p coactionē
de his que vi. ve me. cau.

CTestamentū dicit̄ ideo q̄ nisi testator mortuus fuerit confirmata
ri non potest nec scire quid in eo scriptū sit clausum et signatum.
Et est dictum testamentū quia nō valet nisi post testatoris monu
mentū. b. m. y. s. li. v. Et describitur sic testamentū est voluntatis nre
sentēcia iusta de eo qd̄ quis post mortē suam fieri vult. ff. e. ti. l. j. et
addit cū institutōne hereditati. de leg. s. ante hered. et hoc de
renūto primorio vt excusat singularē relictū et codicilij. et de
testamentū quasi testatio mētis vel ultimū euangelī seu ultima vo
luntas aias dictum qua qd̄ de hered. suis disponit legatario lega
ta assignanda. Et dividitur qd̄ aliud est testamentū nuncupatiū
qd̄ existit in sola nuncupatione testatoris hō in solēnitate scripture
enī septem testes necessarij sunt et heredū nominatio. insti. e. ti. s.
Si. aliud est in scriptis vobis qd̄ similitē exigit numerū subscriptio
nes et signacula septē testiū. Item testamēti alia diuisionē po
nit y. s. li. v. scz testamentorū aliud iuris ciuilis aliud iuris ptorij.

CTestamentū iuris ciuilis. Est testam. vii. testiū signatoꝝ

subscriptōe firmatū qd̄ apud ciues fit. Et inde dicit̄ ciuale.

CTestamentū iuris ptorij. Est. vii. testiū signatoꝝ. Et s. sic

qd̄ fit apud ptorij. b. m. y. s. ibidem.

CTestamēti olographiū est manu actōis testū scriptū et sub
scriptū vñ et nomē accepit. adiunctioni. totū et graphos scripture

vel līra quasi tota līra b. m. y. s.

CTestamentū irritū est si ille qui testatus est capite diuinit̄ est

vel captiuitate detetus aut si nō iuste nostra legē factū est b. m. y. s.

CTestamentū ruptū ideo vocatū est quia nascēte postumo neqz

exheredato negligere et nommato disrumpit b. m. y. s.

CTestamentū surreptū est qd in fraudem heredū seu legatariorū et libertorū nam palā platū est qd si non latet tamen dicitis plomis non puidē supp̄sum videt erāt aut olī et tres alie species que hodie in usu esse desierūt. Quod dā erat pacificū testamentū et appellabat calatistomicus a calos qd est bonū et camit⁹ pax qd in bona pace fiebat vel a catastomicis b̄ est a bonis coſuenib⁹ a calos bonū et comicie quent⁹ vel ouentōes sapientū bone em⁹ ouentōes erāt qd in pace fiebat nā faciebat testamēta dieb⁹ Feriatis ppter penitū hominū qd atq; diēbus nō feriatis erāt homines in domib⁹ diversis negotiis occupati quare testes non poterāt inuenire vel dicitur a colo. i. vco. quia persona locatio fiebat aliud erat bellicū quod p̄inctum dicebatur eo qd tempore p̄liorū cum in plūm exiſtūrū essent homines in p̄inctū fiebant postea accessit tercīa ſpecies scz testamentū p̄ es et liberā quod per emancipationē. i. p̄imaginarā quandā vacationem qnq; testibus agebatur et libripendeſ. estimatore qd libripendebat. i. estimabat familiā. i. creditatē et emptor qui erat loco heredis ciuib⁹ romanis i. liberis hominib⁹ et pubēcibus parentib⁹. pma dgo illorum testamentorum penitus abeuerunt tercium vero partim remansit in usu scz quo ad numerū testū vix septuaginta. erāt enim quinq; testes libripendens et emptor. et p̄dicta nomina testemtorū ad his ciuile referebant quia ius ciuile inuenit illa.

CTestamentū inofficiū. Et qd fruſtra liberis exterradatis fine officio p̄ieratis liberalis in extraneas p̄sonas redactū est. fm. vſi. li. v. Item testamentū fit etiam describit et dispositio vniuersal directa in tempus mortis ſolēnsata h̄ijs qd point et requirit lex ciuilis et in. l. p̄ie alle. v. g. qd heretē inſtituit vel legat ſub impossibili condicōe valet dispositio et nōcē impossibilis odictio. i. obtinuit. ff. de condi. et demon. et inſti. de heretē. inſti. §. impossibil. et ſumitur significatū ex ultima voluntate qd excludit testatorē voluisse deridere et p̄ hoc illam conditionem per obliuionem vel alia non ex animo appofuiffe. et ex magna ſolēnitate testamentū qd in ipo requirit et ſignificat qd testator non vult⁹ qui fruſtratorie ſed qd impossibilis condicōe viciat inſtitutionem filii patet in. l. filius et. l. si ticius. ff. de condi. inſti. et. l. cum heres. §. vñ de ſtatu. li. hoc ſignificatum capitur alijunde quo concludit. viciare vmo de cōmuni modo intelligendi idem est in omni poffibili in testamento et contractu quia ſignificat derisionem. et non esse animū disponendi. Item aliquis legat vmo que ſunt in ponu ſua etiam vasa videntur legare. l. nam quod liquide. ff. de pe. lega.

et sumitur significatum ex natura vini quod p se subfistere n p
fine bolio vel vase. etiam ex testamēto q disponēs solet esse liberalē.
eo q plus bonis suis non indigebat. Secus ergo in contractu si
quis donec vīna q sunt in penū sua non veniūt vasa licet venirent
sumpto significato ex cōlāūm mō intelligēdi q p se vīnū fine eis
subfistere n potest. sc̄ omode solui dū tū vasa non sint maioris p
eis. Item qualiter ultima voluntas testatoris est deambulatoria et
an ultima tantum sit seruāda nō obstante iuramēto de nō mutan-
do p̄mam. c. cū marthæ. de cele. mis̄ de succēs. ab integr. c. vlti. xiiij.
q. iiij. c. vi. et nemo p̄ facere q leges habeat locū in testamēto suo
C. de testa. l. testandi. et ff. dele. i. l. nemo potest vbi tex. op. nō ob-
stante aut. de aup. S. dispositiū vbi dicit q voluntas testatoris habe-
tur p lege ergo potest derogari legi cōmuni quia intelligit dū
voluntas testatoris sit vincit legib⁹ et facta s̄m eas alias facta
contra eas non censemur vice legis. Ideo si dicit testator nō sū p̄
tus volo ergo ultimā voluntatem meā valere licet non seruē so-
lēnitates iuris nō valeat dispositio vt testamentū quāuis valere
possit iure codicilloz. vt in dicta. l. testandi vbi g. dō. Item nota q
de iurz canonico in testamēto v. relictō ad dias causas sufficiūt
duo testes. c. relatum de testa. et s̄m bar. et bāl. m. l. j. C. de sacro-
sac. eccl. ius quile sequit. Et tenet item in p̄is causis et in eris im-
p̄is. S. in terris ecclesie nō in p̄is causis sufficiūt duo testes cuz
p̄sbito. c. cū esses de testa. nō aut. in eris imp̄io subiectis sufficiunt
tres h̄ requirunt. viij. Et sic nō in p̄is causis leges obsequunt ea-
nomib⁹ si tenent ad vngue. Itē statutū disponit q testamēta nō
valeat nisi sint in quaata potestati vel officiali ciuitatis infra. iiiij.
mēles a morte testatoris certe testator nō potest hoc statutū tollere
dicēdo volo q testamentū meū valeat etiā si nō insinuet infra q
brimestre officiali. ratio quia talis insinuatio statuta est ad ciuitā-
dum falfitatē et sciendū veritatē testamēti. Sed testator non pot
renūciar legib⁹ datis ad inquirendū veritatē. f. g. l. ubemus. C. S
testa. l. fi. C. de fidēcōmis. potest tū testator tollere ypotēcā et ne
dominiū trāseat recta via quia et hoc introductū est et sua volū-
tas celerjorē finē p̄dicta et sic cōmodo suo potest renūciare puato
Item potest dare licētām legataris intrāndi possessionem et ea
apprehendendi ap̄ria autōne. Nam legato quia similiter hoc re-
spicit commodum priuatum quod requiratur cōdo iudicarius cui
testator renūciare potest et haec omnia nō ff. dele. j. l. nemo po-
test prealē. Item nō de hijs qui testari nō possunt et qui p̄hibēt
a lege facere testamentū et sūt impuberis sc̄ mascul⁹. xiiiij.

et Femina minor. xiiij. quia non habent animi iudiciū. Itē filius fa-
milias nō potest testari etiā si pater oſſiciat mihi ut peculio caſtri-
fi vel q̄si caſtrenſi. de q̄ibus etiā preter patris voluntatem testa-
ri potest ut in c. licet de ſepulchro vi. Regi furiosus t̄ mēte captus
q̄diu talis eſt. Item p̄digus cui bonorum administratio eſt inter-
dicta. Item mutus et furdus naturaliter. Mānacuitate. Si fi acci-
dentaliter eſt mutus et furdus. et ſcī l̄ras potest ſuū ſcribere testa-
mentū et codicilos. Sed fi eſt tantuſ ſurdus bene potest facere te-
ſtamentū. Item dānatus ad morte. ſcz qui cōdemnatus eſt ut ef-
ficiatur ſeruus pene ut. l. C. de heret. iſtī. Itē qui dubitat de ſta-
tu ſuo. ſcz vtrum fit liber vel ſeruus pater vel filius familias. Itē
qui dānatus eſt p̄ criminē famoſo ſicut eſt cōpen cōtra naturaz
vel aliud famoſuſ criminē. Itē mēnachus ſou canonicus regularis.
Itē q̄ omisit crimen teſe maiestat s. Item hereticus. Item cecus
teſtari nō potest mihi quādā adhibita ſolēnitate ſpirituali q̄r vbi
verſat maius piculum debet adhiberi maior ocellum. de teſtatioνe
ceci quō fiat nota in l. hac cōſultissima. C. q̄ ſta. fa. p. vbi h̄
modus receptus eſt. debent emētōcari. viij. teſtēs. et tabellarius et
cecus corā eis exprimit ſe velle terari ſine ſcriptis et debet exprime
re nomina iudiciorū dignitates ſacerdotū quos iſtituit neſola no-
minū comimemoratio quidquā ambig. tatis peat. et debet lega-
ta deſignare et hec omnia ſunt ſcribenda a tabellario tunc cōtaq;
teſtib⁹ vel fi eſſent ante ſcripta. q̄rā teſtib⁹ recitari debent et ce-
c⁹ debz p̄fiteri. Ulud eſſe ſuū t̄ ſtamentū t̄ ipm dispositus eſſe ex
ſuū animi ſentencī et in fine debet vniuq̄iſ q̄ ſtabili et eē tabellari-
rus ſe ſubſcribere et teſtū et tabellarij ſigna. Ia dñt apponi q̄ ſi
tabellarius inueniri nō poterit octau⁹ teſtis debet adhiberi ut p̄
eū capiat effectū qd p̄ tabellariū fieri debilit et hoc teſtamentū
dicēt nūcupatitū. licet multā ſimilitudinē habeat cū teſtamento in
ſcriptis et in q̄bus caſibus ecclieiaſtica pſona de bonis ab ecclieia
pcessis poſſit teſtari habet notabilē glo. in c. p̄nti. de offi. ordi. in
vbo reſuari. li. vi. v. bō diſtinctio. Itē an clerici poſſint obē teſtū
xiiij. q̄. ii. q̄. et de teſta. c. q̄ nos. et. c. relatu et an cleric⁹ vel mōna-
ch⁹ poſſit in teſtamento poni tutor. lxxxvi. di. p̄nem. xxij. q̄. vi. Cyp.
an⁹. xvij. q̄. generali. Itē teſtamentū r̄p̄t̄. natōe poſtumi. q̄ ſi mo-
rit viuo teſtatore teſtamentū reſoualeſcit vt in l. poſtum⁹. ff. 8 in
iust. rup. teſta. qd eſt v̄r. ſi teſtator viuit ciuilē et naturalē. ſe c̄
ſi naturalē t̄m viuat et mortu⁹ ſit ciuilē tūc eīn n̄ recoualeſcit ca-
ſus eſt singularis in l. qui vxo. e. ff. de preci. impa. offerē. q̄ nō al-
legatur in materia. Et eſt mirabilis caſus iſle ſequendū ludo. de ro.

Item testamētū nouissimū immobile pseuerat et testatoris obitu confirmat̄. c̄cū mārt̄. s̄. ceterz de cele. mis. & testamentū facere potest qui habet annos. xiij. in aūc. v̄f sponsa largi. s̄. p̄. Tē alio modo testamentū est lex dñnia scripta noua vel vetus. et sic dicimus bibl̄a om̄ne dud̄ testamenta v̄c̄z testamentū vetus et nouū. et testamentū vetus et nouū est recipiēdum a nobis q̄quā in p̄aternis canonibz nullū eoz. Et toto teneat̄ insertū. Et inueniatur. c̄. inter canones sancti pape myoc̄. cuius autoritate hoc doceſ ut habetur in c. Si a romanor̄. s̄. Item si i deo. xix. d̄. vbi subdit̄ restat nim̄z q̄ decretales ep̄istole romanorum pontificum sunt recipiente et si non sunt canonum codicī cōp̄aginate p̄. c̄. beati leo ms. xxv. q̄. om̄na. q̄. etiā attribuitur dāmaſo pape vbi om̄na cuſtodiſ mandantur.

¶tl.

¶ Tignus vel tignū dicitur esse omne genus materie lignee. vt in. l. xij. tabularum. Et ago. in fū. e. ti. et insti. de rediui. vnde tignari dicunt̄ omnes qui edificant.

¶ Tignus inunctus de tigno in uncto. Re. s̄. actio.

¶ Tiguli dicunt̄ foramina quibus exit fumus.

¶ Thl. o. Est nouus miles. v. C. de thl. o. l. xij.

¶ Thirus est serpens menofissimo de quo fit th̄riaca magna. ¶ Th̄scubatid est cū ego Bincim̄de duo contraria sciām nec tamē alicui eoz quia dubito credulitatem mēam applico vñ titubare dicēt q̄lis q̄n suspicione habet sup̄ eo s̄ quo. ostendit̄ ut in. c. in nostra pñlia de p̄. ra. in glo. iij. etiam. titubare est defectuose loqui vel ignorāter vñiē titubans p̄ignorante habendus est. C. de cōdi. indeb̄. l. vlti. et. ff. de thl. o. exhi. l. iij. s̄. is qui ar. c. dominns de secundis nup. vbi glo. pro et contra et. c. ap̄osuit. de coniug. ser. in glo.

¶ Titulus qñq̄ signum dicitur. qñq̄ causa acquirendi dominij. qñq̄ ipa eccl̄ia. vt titulus sancti petri. qñq̄ cl̄ericatus. qñq̄ canonicatus in aliqua eccl̄ia. vñ d̄r q̄s intulari. i. clericari vel canonicari. Tē qñq̄ cap̄it p̄ causa inabili ad dominij en̄q̄bōez vt p̄ localē. vt. c. eccl̄ia. iij. vt lit. pen. Tē titul⁹ est iusta cā possidēdi qd̄ nr̄m est & sic exigēt̄ iusta titul⁹ in vñfucap̄ioē et p̄scrip. c. si diligēti. de p̄scrip. & glo. fū. xvij. q̄. ih. etiam titulus possessori causaz ebuit p̄scribendi. vt. c. p̄ de p̄scrip. l. vj. & est vñ de p̄ncipalibz reçit̄is ad p̄scriptioē. d̄r etiā titul⁹ q̄libet oſeo eccl̄iaſtic⁹ q̄libz dignitas vñ plato. et sic d̄r q̄s intulari in atiq̄ eccl̄ia. i. ordinari vñ bñ. in. c. dudū te. glec sup̄ vñ intulatam. et. ff. si cer. pet. in rub.

D 1

Ctitulus possessionis vel possidendi est inicium possessionis et causa quare quis possideat ut emptio redditus donatio permutatio quia pemptione et similia incepimus possidere.

Ito.

Ctocto sum auctor dicuntur sustentationes pauperum.
Cogatos dicimus aduocatos a veste toga nominatos quam habebat olim aduocati diversam a ceteris ut per hoc agnosceretur.
CTota i. omnis. ff. de pac. l. si unus. s. pacto. ubi idem diximus.
CTorneamēta dicuntur quedā nūding vel feriē in quibus milites ex edicto suenire solēt et ad ostensionē viriū suarū et audacie temere congregari vel congregari ut c. i. de torneia et cauā. prohibitiōnis est pīculū animarū et mōs hominū inde pīcūnes ut ibidē notaē.
CTortura potest cōq̄ fieri in domo et in iudicio qn tabule testamēti pīris eoz filiorū quia familia interfecit dicebat pīs q̄stio de seruis habere apte et recitate fuit ut in l. si ea q̄stio. C. 8 h̄is qui ut indig. et ibi no. do. circa glo. ij.
CTonsura in clero videlicet glo. in cle. quoniam te vi. et honest. cle. et xxij. dist. c. prohibere c. cleric. c. si quis ex clericis. c. non siceat quemlibet. et. vij. q. pīduo sunt.

Tr.

CTrabea. Est vēlis consularis ut C. de consul. l. i. ii. xij. qua vēste etiā vēbat impator. et iā s. consulē vocabat. ut in auē. de consul. cīui. coll. iiiij.
CTractatenij. Erāt viri qui tractabāt et tractabāt. i. manib⁹ dīgerūt et palpauerūt aiala publica et eq̄s sacro vñi deputatos vel dicuntur ēctoria līre spēte p̄ licētiā vñbēdi aialia vel līre date licētie ab tractāb et pumēs cōmīsos bīm accūr. C. e. tī. in rub.
CTradere duplēcē h̄z significationē vñ mo est rē suā in alteruz trāsserre. Corpalis em res tradi p̄t et a dño tradita alienaē. hoc patz p̄ ethymologīā dīctōis dī em tradi q̄si trāsserēs sōmīmū. Et sic bene dī in instrumētis venditōis iure ap̄p̄o tradidit. i. trāsserēs tradi dīt seu dedit. alio mo tradere capie p̄ inducere in possessionē suē p̄ ip̄a corpali p̄statōne i. ei ut cū dī possessionē edidit vel ip̄m equū p̄ frenū aut libīz in manib⁹.
CTorrens est aqua in vñbre cū impetu q̄ mīestate torquēcit et areat sum glo. in cle. dūdūsi de sepul.
CTraha est instrumentū rusticum quod equandis cespīs ibi vel feno colligendo aptatū.
CTrahicere est mare trāssire vñ dī si in pōcūmib⁹ mare ēhiciē. i.

Enseat. In transactu est p mare transitus et alio modo est nomine ciuitatis
¶ Traiectio dicit pecunia quod locata vel permittitur alicui p mare ad
quemcumque locum transuelenda vel deportanda
¶ Transactio est de re dubia et lite incerta non dubium finitum dato aliquo
permisso vel retento non constituta pacto ut in causa sup eo de transacto. et est
idem quod opositione inter adularios et lite intelligo presentem vel futuram
quia annuntiatur lumen. potest per fieri transactio. ut fidei conditio imbecilis eleganter.
Si quis post. Item lumen subaudio iusta vel iniusta ut. C. e. t. i. l. ij.
et si quis quoniam agit erudit se habere iustam causam alias contrarium
ut fidei conditio inde inserviat ut castum inter insistentem et resistentem ut si
actor p calumniam infistat nulla sit transactio. sed si reus p calumniam
resistat valeat transactio quantum ad eum. C. e. t. i. l. sub pretextu licet
p alias viam hoc est p actione de dolo vel replicacione dolii consulatur
actori ut ibidem dicit quoniam reus dolo induxit actorum ad transiendum
et idem in descriptione non gratuita pactio. Ideo quod fieri non potest gratia
vno expositum quod is cui sit transactio aliquo dato retento vel permisso alioquin
transactio non procedit et in eo quod dicitur aliquo intelligi etiam de
modica quia si questione erat de re valente certum posset fieri transactio
p deceri vel p minori nec potest dicere transiens se deceptum quod transactio
sup incerto. Item in causa p dicitur re dubia et lite incerta intransactio
potest posse ut sit sensus de re que dubia et incerta est lumen istud p
propter lumen quia lis pro diu pendet. hanc rem dubiam et incertam. Nam
euetus lumen et iudiciorum in certis est. quod debetur; fidei pecunia unde
sup eo quod in questione continetur lumen pendente. potest fieri transactio. et idem
dicitur lumen non dubium finitum. nam si iudicatur esset neque appellari posset nec ali
quod remedio sententia retractari ita quod te sententia non dubitaret cer
te transactio non valeret ut si quis condemnatus ad x. dicatur vero est me
tibi condemnatum esse ad decem et vero est quod debeo sed si vis esse aten
tus. v. dabo tibi nisi contumeliam transactio nulla esset et si iudicatur
negaret ab eo tamen liquida foret probatio ut non sufficoret negare ad
hunc est idem ut. C. de pe. l. qui sententia dicitur enim transactio quasi
actio in amiciciam seu amicabilem oppositionem transactio transire
enim a lumen et ab actio quod opponitur inter se pacificantes cum tamen gemitis non
remittitur actio. secus si gemitis remittitur quo casum non fit transactio sed
simplex p transactione pacto quemadmodum transactio est de re dubia et lite
incerta neque finita transactio. i. c. ponit et in causa sup eo. e. t. i. in glo. ij. et
sic is transactio ab actio qui transactio est et is quod proponit idem transfigere ut
C. e. t. i. l. ij. palle. re autem in propriis. Item in spiritualibus non valit trans
actio pro nomine dicta. c. si quoniam clericus officiale. et c. sup eo palle.

et est tex. ni. c. ostitut⁹. et. c. p̄terea. i. e. t̄. Rō. q̄ trāsactio in spūas-
lib⁹ om̄et spēm simonie v. g. duo litigāt⁹ sup̄ aliq̄ bñficio ecclesia
stico puta ecclesia vel p̄benda et ec̄ sup̄ iure p̄ntādi tal. trāsactio
cū fit sup̄ re sacra nō valet qm̄ alter illoꝝ dat alteri tecē vel. rx.
annuatim vt cesser a lite et alter obtinet ecclesiā seu p̄bendaz
seu ius p̄ntādi cū fit annexū spūali ḡ spēs simoni⁹ est vbi aliquid
dat vel p̄mittit⁹ siue retineꝝ in talib⁹ vt possideat alias pcederet i
spūalib⁹ nullo dato retēto vel p̄missio. Sed tūc ḡp̄nō est trāsacto
ḡ circa t̄palia valet trāsactio tali modo sup̄ p̄sumis aut̄ aliter et
largo modo trāsactio put̄ est amicabilis opositio. et sic potest fie
ri in spūalib⁹ vt in. statuimus de trāsac. ar. c. n̄ficienſt de p̄bē.
et. c. vlt. de rerum p̄mū. et. hoc dum ex v̄trag. p̄e detur spūale au
toritate tamē superioris. vt si aliqui litigāt⁹ sup̄ ecclesiā et ep̄pus v̄l
archiep̄pus oponat eos iure. Item nō valet trāsactio in subiectōe
spūali. c. p̄terea. i. j. e. t̄. Subiectio em̄ est spūale quid. et ideo aliquo
dato vel p̄missio siue retento remitti non p̄t sed gratis bene p̄t.
v. g. ista subiectus est p̄mo ab hacie tali sc̄z ecclesiā sāctē petri mō
vult trāfigere. dare. xxx. solidos vel aliud in certu cēsu vt sit ex
emptus ab abbacie subiectōe q̄ c̄fus est licet esset recognitō de
bite subiectōnis. et omnis anima de cen. tamē nō valet tal. transa-
ctio apter subiectōne. Sed si ḡtis venit q̄s aliquā ecclesiā exime
re subiectā bñ posset ex eo annuatim aliquid accipe nec esset fīffia
ma. c. ostitutis. de reli. dñmi. vel sibi oſtituere soluendū ceyli in re
cognitionē dominij. et in c. orationis palle. vel ad iudicium p̄cepte lib-
tatis vt c. recepimus de priuile. Itē in matrimoniis opositio v̄l trā-
actio nō valet. c. fi. de trāsact. Et nō. duas reglas prima affirma
tiua q̄ in omniā criminā vel in oī criminie p̄ q̄ venit imponenda
pena sanguinis licitu⁹ est trāfigere excepto criminē adulterij. Rō
h⁹ regle quia vnicūq̄ licet redimē sanguinē suū. Sz rō exceptō-
mis est frequētia criminis adulterij. xxvi. q. vii. quid in omnib⁹ ḡ
uius et de iudi. c. at si clerici. s. de adulterijs. Sc̄da regulā negati-
ua q̄ in alijs criminib⁹ in quib⁹ nō venit pena sanguinis nō est lici-
tū trāfigere excepto criminē falsi. in q̄ p̄t trāfigere. Ratō regule ē
ne delicta maneāt impunita. Rō v̄o exceptōis q̄ nō p̄t manus cri-
men imponē qm̄ faſitatis qd̄ adiuit omniē honore et ls dic̄a p̄ce
dūt de iure ciuili. Jure p̄aq̄ canonicō nō licet trāfigere sic q̄ ibi n̄
venit pena sanguinis imponēba. Itē Enfigi nō p̄t sup̄ alimētis ni
si autore p̄toꝝ ff. de trāsact. l. cū hñj in su. ḡ nota q̄ quidā sūt in q̄
bus nec oposito nec dispēsatio nec trāsactō locū hñj quoē em̄ poss̄ fi-
eri p̄ amicabile opositōe vel p̄ dispēsatoe, vel p̄ trāsactōe ut vir

dimissa ex ore alii sup induceret vel ut monachus talis existens apriū habaret de sta. mo. cū ad monasteriū vel ut subiectus in subiectōe p̄durās dño nō obediret vel supiori in licitis et honestis In hijs ḡ cū libo trāfactio locū nō habz ut c. fi. e. tī. Effectus autē trāfactōnis est ut omnīa h̄istrumēta ad causā spectatia sup qua trāfactū est et qd quid aliud est qd opem p̄tibus ferre poterat Is sit vacuū et omniū vtute cassatū. Et sola trāfactio validū p̄petuūqz robur obtineat. vt. c. q. e. tī. Bm. goff. in sum. de transact.

C Trāfuga dicit̄ qui trāfit ad hostes

C Translata legata dicunt̄ que testator legata rō adempto trāffert in alium sc̄z auferēdo ab eo cui primo legauerat.

C Trālatiō. Et dī se de ad setem facta cōmutatio. vt cum ep̄us de una sete ab alia t̄mferet. Vn q̄ b̄ appellat̄ translatio alibi dicit̄ mutatio. vt. viij. q. i. mutatōes. Vel sic est ab una eccl̄ia ad aliaz regulariter transfitio. p̄t em̄ aliquis de minori eccl̄ia ad maiore trāfferrī nā qui puehiē de minore ab maius puehiē vt. xcij. dist. legimus in fi. et h̄o maxime de trāflatō ep̄or. Vnde translatio nū due sūt cause. pr̄ima utilitas cū in sua eccl̄ia infructuosus est Sed a nēcitas vt cā p̄secutōs patit̄ et hostilitatē et sūt tres cāē in fit̄ p̄ya leuitas sc̄dā cupidital. eccl̄ia h̄uilitat̄ q̄ Is vi. g. of. i. h̄. e. tī.

C Transmigrare est de lōeo ad lōeūm̄ transire.

C Trapozera. i. cōsitor vel mercator. xxiiij. di. In nōmine domini.

C Treuga est securitas p̄stita p̄sonis et rebus ad opus discordia nondūfinita ut de treu. et p̄. c. i. p̄. pax. Re. s. de p.

C Tribunal Bm. goff. est locus maiorū iudicū qui h̄nt merx impe riū Bm. ago. in si. C. de iur. om. ius. vel ē loc⁹ vbi iude xp̄ ebuna i se det qui alias forus vocat̄. de verbo. sig. ni. forus et est glo. m. c. i. de re iudi. li. vi.

C Tribunus plebis. Est glebepus magistratus sic dicit̄ q̄ popu lus romanus olim erat diuisus in tres p̄tes. Et ex singulū singuli tribuni p̄creabant̄. vel q̄ tribuni suffragio oblituebant̄.

C Tribunus quiritū. militū erat rege exacto ante dictatores q̄ p̄fuit equitib⁹ postq̄ partim ex plebe et patrini ex patrib⁹ alias p̄tibus. militū creati sunt tribuni cōsulari potestate

C Tributum est cēfus. q̄ h̄sta. rō de soli apriū a possidentib⁹ dicitur autē tributum i deo q̄ militib⁹ tribuebat qui expeditiōni publice vacabāt vnde et stipendium appellatur. vt. ff. de ver. fig. l. ager. et. ff. de pub. et vecti. l. l. hic titulus super v̄bo impendat in glo. Et in tribus non habet locū p̄scriptio. xvij. q. in. h̄. potest. n. v. ad. hoc. C. de p̄scrip. xxx. an. l. cōperit nec cōpensatio. C. de cōpensa. l.

D 5

in ea et. l. p̄cedenti et. ff. de iure filii. aufertur. s. qui cōp̄ensatōes .
vbi dicit̄ q̄ in alijs duob̄ mensib⁹ p̄baeo debito fit cōp̄ense
satio cum filio p̄ter q̄ in tributis et in stipendijs.
C Tributarij dicunt a tributo quod a tributione deritatur.
C Tributaria actio. Re. s. de actōib⁹ tributarijs.
C Triens est tercia ps alis q̄tuor etimēs vñicas.
C Triennū est tempus tr̄iū annorū vt. c. i. de p̄scrip. et inīcīe
triennal p̄scriptio que cōmūnter cūgr̄it in vñscaptione.
C Tricenmil est tpus. xxx. annorū. inde triennalis prescripto ut.
e. vigilanti e. ti.
C Triplicatio. Est q̄ duplicationē infirmat et adiuuat actōe et
sic deinceps quadruplicatio. Re. s. Duplicatione.
C Tripondius est as triplicatus. scz. xxxvi. vñcē.
C Tr̄iū viri capitales dicunt qui carcere habebant custodias
quoz interuētu animadūtendū erat in quosq; homines faciero
sos quos etiā dicimus stratores a stringendo quia in carcere custo
dientos et reos damnatos pumebāt.
C Tr̄iū viri mōnetales dicunt vici eris et argenti vel auri con
flatores quia frustā liberos exderedat et sine officio naturalis
pietatis in extraneas p̄sonas redactū est b̄isi yſiſib. v.

C ill

C Tuguriū dicit̄ esse tectū quod sebus urbani vñ rusticis culto
diendis est deputatū. vel dicit̄ omne edificiū quod magis cōpe
tit rusticis q̄ urbani edib⁹. Et dicitur quasi regularium eo q̄ te
gat. ff. de ver. signi. l. vñcē.
C Turtibuli alias tibuli. siue tiguli dicit̄ Foramina p̄ que exit fu
mus caminoz. et idē dicunt fenestre quib⁹ calor balnei evaporat.
C Turpia verba. i. diffamatoria. Si sunt specialia viciāt legatus
vel institutionē h̄ non ext̄ereditatōz. sed generalia turpia sunt
apta punitōni. ideo dispositionē punitē nō viciant. non autem
sunt apta honori ideo dispositionem honoriātem viciāt nisi vñ volū
tate disponēdi significat. v. g. testator dicit sic. Ticio furi homici
te vel ad altero lego. x. legatū nō vñ. vt. l. turpia. ff. de le. i. q̄. Ibis
vñbis testator diffamat legatariū. et sic sensus est vt q̄ magis eu
vult ḡuare diffamat̄ q̄ honorati. vñ letalere legatū lex ca
uilib⁹ hāc volūtate nō admittit in obiū diffamat̄ vñ. m. l. turpia
p̄al. Sz ibi testator dicit fili⁹ meus imp̄issimus male de me meri
tus heres esto valet institutio. l. Ibis vñbis. s. i. ff. de herre. mst̄. q̄
sue sit vñz sue falli q̄ sit imp̄issimus oſtat ēn de p̄sona et rō eit
diuerſitatis in hoc casu et in p̄cedenti quia p̄m̄ius casus est vñbis

specialibꝫ. sc̄sus autē in generalibꝫ. alij dicūt q̄ in casu p̄cedenti
valet legatū sicut in isto quia cōstat de p̄sona et de legato et fa-
cto nisi aliud ostet testatorē voluisse vel nisi lex cūilis sic disponat
ut s̄. dicitū est. Itē ibi filiū meū latronē et gladiatoriē exhereto
valet exheredatō. q̄. si pepit. in prim. ff. de libe. et postu. Rō q̄re
valz exheredatō et nō legatū vel institutio sic facta q̄r v̄ba dif-
famatoria apta fuit exheredatō cū siē ad penā vel ad priuationē
tronoz. Sed secūs in legato vel institutione

CTunc significat extremitatem t̄pis. l. si is legatū. s. sed si ita
scriptum. ff. de condi. et de hoc facit ad questionē notandā. Si q̄s
ita testaſ ſuſ impatoz nō vñnerit in ptaliam inſra quinquenniū he-
res me⁹ tūc. x. deſ ticio impatoz morit primo anno antici⁹ potest
petere. x. ſolutio certe non miſi pot quinquenniū qđ hoc ſemp al-
legat tex. palle. et hoc qñ t̄pus apponit in conditōe potestatua
Si vero in conditōe casuali apponit ſi deficit non expectaſ. l. l.
iure. ff. de ver. obli. Fallit miſi addatur dictio tunc et huic excep-
tum est de elec. cōmīta li. vi. vbi ſe hoc.

CTutela ſim azo in ſuma eſt vis et potestas in capite libero ab
tuendum eum qui ppter etatem ſuā ſponſe ſe tueri nequit a iure
cūuli dāta ac pmissa vt inſi. de tuba. ſ. eſt aut. vis autē dico de Fa-
ſt⁹ et potestas de iure vt talis ſit tutor qui apria imbecillitate nō
impeditur nec a iurisdictōe repellatur quales fuit pupillus furio-
ſus et qui ppetuo morbo laboſ at il ppter imbecillitatē corporis
reel animi tutores eſſe non poſſunt. Sed ferme que quāuis ſciant
res administrare pupillares et ab iure experientū vires habeant.
tamen q̄ iure institutionum nō adhinetuncur.

CTutela testamētaria eſt qñ p̄ dat filio tutorē in testamento.
CTutela dativa eſt qñ vñ datus eſt tutor filio in teſtamēto et
vñus extantibus consanguineis pdoneis ad tutelam iudez ex offi-
cio ſub diktutoriem.

CTutela legittima eſt q̄ deferet a lege ſim quā nullus dat⁹ eſt.
CTutor filio in teſtamēto qui primo loco debe: et ei ſuccedere
ab intestato tenet pſcipere tutelam huius.

CTutelle actio directa et contraria. Re. ſ. adjo.

CTutor eſt qui pupiliū vel pupillā morte p̄ris vel emācipatōne
ſuī iuris factū vel factaz tueſt differt autē a curatore quia tutor
datur in pueri curator vñ puberi vel aduolto ſez furioso p̄digo
furdo muto et ſimilibꝫ qui rebo ſuī pelle non p̄nt. Itē tutor qñq̄
dat⁹ a iudice qñq̄ a teſtatore. Datur em̄ a teſtatore et cōfirmat⁹
decreto iudicis vel pſſidis. etiam datur in uito ſed curator non miſi

D 2

volenti preterquā ad lītē. Itē tutor nō datur certe rei vel cause
secus in curatore p̄m mo tuto: p̄ncipaliter datur p̄sonē et secun-
dario rēbō. Sz curator primo et p̄ncipaliter dāt reba et scđario
p̄sonē. Et nota q̄ quidā est tutor legittimus quidā fiduciari⁹ q̄-
dam testamentarius. quidam onerarius. tuto: fiduciari⁹ est qui
pupilli emācipati cuius pater qui eū emācipauit tutor erat legit-
timus eo patre mortuo tutelam accipit cū mortis tpe grat in pa-
tris potestate v. g. ticius duos filios habuit scz leym et Meuiū
Seyus fuit mmo: in annis. Meuius fuit pupillus. Seyum habuit
in potestate et meuium emācipauit et ip̄e tutor eius erat et mor-
tuus est eo patre mortuo seyus frater meuij pupill⁹. fiduciarius
tutor est emācipatione eñi perit ius agnati⁹ ne fratrī sui fr̄ le-
gittimus tutor esse possit tanq̄ p̄ximus agnatus: sed fiduciarius
bene. et sic tutor fiduciarius est frater fratrī sui emācipati ut pa-
tuit sed si pater emācipet vnu de filiis suis impuberem eius est le-
gittimus tutor et mortuo patre filij alter major fiduciari⁹ tutor
appellatur.

Tutor legittimus est qui lege p̄cipiēte pupilli nāciscit tutelā
quales sūt p̄ximi agnati et cognati. Regulariter enim tradit⁹
est fm leges ut ab quē spectat emolumentū hereditatis alicuius
pupilli ad eisdem pertineat et onus tutele eius mihi forte fit mul-
tier que bene vocatur ab hereditatem morientis non tamē ad tu-
telam superstitis quia tutrix esse nō potest.

Tutor onerarius Est qui datur pupillo vt ip̄m defendat a ver-
atōnib⁹ alior⁹ vel datur fonsitatis gratia ut alios tutores instru-
at. c. venerabilē de elec: in glo: sup̄ vbo aduocatis vel honorari⁹.
dicit⁹ datus causa honoris nō administratōis et tales non habent
onus ut reges p̄ncipes comites barones quib⁹ dimittuntur filij
causa honoris. Ideo illoz tutela vacationē nō p̄stat insti: de excua-
sa. tuto. vel cura. Item tria onera.

Tutor testamentari⁹ dicitur qui ex testamēto dāt tutor filio
a p̄re pupilli scz q̄ actu in testamēto nominat⁹ et assignatur.

Tutor: suspectus fm azo. in su. Ce. ti. Si iste q̄ morib⁹ tal⁹ est ut
suspectus sit. nō eñi facultas et paupertas fraudulētia vel cāllida
quersatio in reb⁹ pupillarib⁹ suspectū tutorē omēdāt vel omittat
Itē in auctoritate p̄stāda p̄ tutorē expediēs est ut loquaē fa. l. j.
. s. pe. ff. de tute. et insti. qui tutor intesta. dari pos. in glo. Et fa-
hoc ad subtilem questionē fm Bar. pone pupillo est delata hered-
itas extranei qui sc̄iēte et paciēte ip̄o tutorē habitauit in domo
cuiusdam defuncti a quo delata est fibi hereditas inuerit an p̄ B

probet abitō hereditatis et utrū pacētia et sciētia tutoris auctori
tatē induxit̄ videat̄. Et an in auctoritate sit necesse q̄ tutor loq̄
tur. Et apparet p̄mo q̄ sic nā talis actus ihabitādi in domo defū
eti in eo qui p̄t p̄ se adire hereditatē induceret p̄sumptionē aditi
onis p̄ lī fāl. gerit̄. ff. de acquir. re. dō. Sed pupillo q̄ nō p̄t adire
fine auctoritate tutoris talis actus absq; tutoris auctoritate aditi
onē nō inducit. vt. l. patuit. ff. de iure. deli. Solutio dynus dicit q̄
sciētia aut̄ pacētia tutoris auctoritatē nō inducit. Et sic ex illo
actu non probat aditio nisi forte tutor q̄nq; mandasset pupillo ut
aliquid faceret in illa domo nā talis exp̄sio mādat̄ auctoritatē
inducit. vel glā nisi pupillus diu stetisset ip̄ bo no sc̄ p̄ spaciū de-
tem annoz quia p̄ lī probat aditio q̄si omnia fuissent solēnit̄ acta
auctoritate tutoris.

Ba
Alicātia bona dicūtur ea bona
que dñm non hñt vel q̄ fiscō, vel dño alicuius
applicant̄. Nō dñc̄t̄ vultis modis. Quan-
doq; si q̄s intestatus decevit vel q̄ testari nō
p̄t vel faciat ppter qd̄ heres suus ei succede-
re non p̄t vel etiā vbi alias de p̄fuetudine bo
nā alicuius dño applicant̄ nā tūc dicunt̄ vacare bona.

Vacans possessio. Re. s. pōtētio.

Vagabundus est q̄li non habeō domiciliū s̄ hodie h̄c est eras
alibi. i. i. s̄ p̄t̄. ff. de damp. infec. S̄d̄ quasi vagabundus est q̄
habet domiciliū s̄ raro moratur in ea et vagatur h̄ic m̄de. Et q̄-
modo cōueniantur isti habetur in. c. fi. de fo. comp̄. m glo. i. r ibi
notatur.

Valitudo dicit̄ infirmitas in uno significato.

Valitydinarij dicuntur infirmi qui frequēt̄ egrotat̄ vel q̄ la-
borat̄ p̄ lucida m̄eualla ut q̄ moto sani sūt post laborā infirmi.

Varicosus d̄ curvus a varice neruo tracto qui neruus in se-
nectute reddit hominē varicosum et curuum.

Vassallagium secundū spe. in ti. de fgu. Idem est q̄ homagium.
qd̄ enī in Francia dicitar homagium in Italia vōcaē vassallagium.

Vassallus est Feudatarius. Et s̄m vulgare p̄vincialium nobis-
iles Feudatarij vassalli dicuntur. S̄ebeyus vero homo medius nū
cupatur s̄m spe. et vassallus non potest vendere feudū sine volun-
tate domini. Et dum vendit debet rogare domini suū q̄ ab eo re-
cipiat et alterū cōptorem inuestiat. Quod si domin⁹ denegat et